

Όσιος Ευλόγιος

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown



Ο όσιος πατήρ ημών Ευλόγιος ασκούσε το επάγγελμά του λιθοξόου σε χωριό της Θηβαΐδος, επί βασιλείας Ιουστίνου Α' (518-527). Κάθε βράδυ, επιστρέφοντας στο χωριό μετά την εργασία του, αναζητούσε ταξιδιώτη ή μοναχό περαστικό και τον ικέτευε με επιμονή να καταλύσει στην ταπεινή του κατοικία. Αντάλλαζαν αδελφικό ασπασμό, ο Ευλόγιος ένιπτε τα πόδια του ξένου κατά μίμησιν Χριστού και του ετοίμαζε φαγητό, αγοράζοντας τα τρόφιμα με την καθημερινή αμοιβή του. Μόλις τελείωνε το δείπνο, έρριχνε τα περισσεύματα στα σκυλιά, ώστε να μην μένει τίποτε για την επομένη, εμπιστευόμενος στην θεία Πρόνοια. Κα-τόπιν περνούσε ώρες συνομιλώντας με τον φιλοξενούμενό του για τα του Θεού και των αγαθών που επαγγέλλονται στον ουρανό.



Μια φορά, παρείχε αβραμιαία φιλοξενία στον αββά Δανιήλ της Σκήτεως, και ο Γέροντας από ευγνωμοσύνη ανέπεμψε δέηση στον Κύριο, παρακαλώντας να χορηγήσει στον Ευλόγιο πλούτη, ώστε να μπορεί εκείνος να πολλαπλασιάσει τις

ελεημοσύνες του. Καθώς ο αββάς Δανιήλ εγγυήθηκε την αρετή του Ευλογίου, η προσευχή του εισακούστηκε και την επο-μένη, σκάβοντας, ο Ευλόγιος βρήκε σε μια υπόγεια κρύπτη μεγάλη πο-σότητα χρυσού. Φοβούμενος ότι ο προεστώς του χωριού θα σφετεριζόταν τον θησαυρό, αναχώρησε κρυφά για την Κωνσταντινούπολη, εγκαταλείποντας τις αρετές που εφάρμοζε όταν ήταν φτωχός.

Φθάνοντας στην Βασιλεύουσα, τα πλούτη του άνοιξαν τις πύλες της αυτοκρατορικής αυλής και με δωροδοκίες κατόρθωσε να αποκτή-σει το αξίωμα του επάρχου του πραιτωρίου. Αγόρασε πολυτελή κα-τοικία και ζούσε μεγάλη ζωή, χωρίς να ασχολείται πλέον με τους πτωχούς ή τα θεάρεστα έργα. Μετά δύο χρόνια, ο αββάς Δανιήλ ειδο-ποιήθηκε σε όραμα για την ζωή του προστατευομένου του και έσπευσε στην Κωνσταντινούπολη για να τον επαναφέρει στην οδό της ευσεβείας. Κάθε φορά όμως που ο Ευλόγιος έβγαινε από το αρχοντικό του, οι υπηρέτες του απομάκρυναν βίαια τον μοναχό και τον εμπόδιζαν να του απευθύνει τον λόγο.

Παρουσιάστηκε τότε η Θεοτόκος στον Δανιήλ, τον επέπληξε για το θράσος της εγγύησής του και κατόπιν υποσχέθηκε να διορθώσει την διαγωγή του Ευλογίου. Τρεις μήνες αργότερα, όταν ανήλθε στον θρόνο ο Ιουστινιανός (527), ο Ευλόγιος πήρε μέρος σε συνωμοσία κατά του αυτοκράτορα, η οποία σύντομα εξαρθρώθηκε. Οι άλλοι συνωμότες εκτελέστηκαν και οι περιουσίες τους δημεύτηκαν. Ο Ευλόγιος όμως κατόρθωσε να διαφύγει μέσα στην νύχτα αφήνοντας πίσω του όλα τα πλούτη και την αλαζονεία του και επέστρεψε στην γενέτειρά του λέγοντας ότι είχε μεταβεί για προσκύνημα στους Αγίους Τόπους.

Συνειδητοποίησε τότε το σφάλμα του και ενθυμούμενος ότι καλύτερα να πάει κανείς πτωχός στον παράδεισο παρά πλούσιος στην κόλαση, άρχισε να εργάζεται ξανά ως λιθοξόος και με την χάρη του Θεού δεν άργησε να ξαναβρεί την ευλάβεια και την ανυστερόβουλη αγάπη του για τους πτωχούς και τους ταξιδιώτες. Έφθασε σε μεγάλη ηλικία και εκοιμήθη εν ειρήνη. Η εορτή του ετιμάτο στην Κωνσταντινούπολη στον ναό του αγίου Μωκίου, στον οποίο, όπως φαίνεται, είχαν κατατεθεί τα τίμια λείψανά του.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τ. Η΄ Απρίλιος, εκδ. Ίνδικτος σ. 262-263)